

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ



СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 12

*Матеріали X Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Історія, сучасність, зарубіжний досвід”
м. Київ, МАУП, 6 листопада 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 24.09.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 12: Матеріали Х Всеукр. наук.-практ. конф. “Історія, сучасність,
зарубіжний досвід”, 6 листоп. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова)
[та ін.]. — 2014. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Міхатуліна О. М. Державне регулювання господарської діяльності в сучасних умовах ринку	173	Заверуха В. Г. Теоретичні основи конституціоналізму	206
Гринчак Н. А. Правове регулювання проектної інвестиційної діяльності: вітчизняний та зарубіжний досвід.....	176	Питручак Ю. К. Домінантні вектори розвитку регіонального туризму в Україні	208
Чорна М. Ф., Доносо Варгас Дієго Хосе, Доносо Варгас Сантьяго Феліпе Інформаційна безпека України в умовах сучасної інформаційної війни	179	Бойко С. С. Етапи формування та еволюції громадянського суспільства	210
Шестак М. Л. Інвестиційна політика у сучасній Україні в контексті формування ринкової економіки	183	Чмир О. Б. Національне народовладдя: сутність та основні виміри	213
Лісовська Ю. П. Адміністративно-правова складова інформаційної безпеки	185	Головченко В. В. Правова культура і український менталітет: історія та сучасність.....	217
Кіров О. Ф. Правова природа відносин з корпоративного інвестування: специфіка прояву та елементи	188	Шусть В. В. Формування політичних цінностей молоді як першочергове завдання побудови демократичного суспільства	221
Вовк С. В. Правовий режим корпоративних пайових цінних паперів.....	190	Слободян С. І. Зміна методів комунікацій соціальних і політичних фігурантів	224
Губіна О. О. Правова основа надання податкових пільг суб'єктам господарювання	193	Монько Г. М. Держава та громадянське суспільство: шляхи та проблеми взаємодії	227
Климчук С. А. Регіональні детермінанти стратегії розвитку підприємств альтернативної енергетики в контексті агробіоенергетичного альянсу	195	Янюк Е. В. Задачи и проблемы студенческого самоуправления	231
Солтис В. Ю. Нормативно-правова база зовнішньої політики Німеччини після об'єднання країни	198	Захожай В. Б., Казак О. О. Інвестиційна діяльність машинобудівних підприємств як об'єкт статистичного дослідження	233
Лісовол Є. В. Виконавча влада в системі державної влади в Україні	202	Романова Л. В. До проблеми формування концепції аграрного маркетингу	235
Лозинська І. В. Забезпечення конституційних прав громадян при проведенні фінансового контролю	204	Рижиков В. С. Економіко-правове значення управлінського обліку для організації ефективного фінансово-правового менеджменту на підприємствах в сучасних економічних реаліях	239

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА СКЛАДОВА ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Становлення і розвиток української державності, вип. 12, с. 185–187

Цілеспрямованість України в реалізації намірів інтегрування до європейського співтовариства потребує зайняття нею міцних позицій в усіх без виключення сферах, в тому числі інформаційній. Слід відзначити, що з моменту проголошення незалежності в Україні і до теперішнього час відбувається формування стабільної національної системи регулювання суспільних інформаційних відносин і процесу інформатизації з урахуванням темпів їх проникнення в різні, й насамперед, пріоритетні сфери суспільного життя.

Існуюча політика держави в інформаційній сфері (вужке тлумачення) спрямована як на розвиток безпосередньо інформаційної сфери, так і на підвищення ефективності розвитку державності, безпеки, оборони, пріоритетних галузей економіки, фінансової та грошової системи, соціальної сфери, галузей екології та використання природних ресурсів, науки, освіти і культури, міжнародного співробітництва за допомогою інформаційної сфери. Пріоритетна увага приділяється підвищенню ефективності державного управління як однією з функцій держави. Це підтверджується і Концепцією Національної програми інформатизації, в якій інформаційна сфера, інформатизація розглядається як важливий засіб для розвитку України [1]. Відповідна державна політика проводиться і щодо підтримки розвитку саме інформаційної сфери — сфери засобів масової інформації, сфери науково-технічної інформації, видавничої справи та реклами, сфери статистики, сфери бібліотечної та архівної справи, сфери інформатики та обчислювальної техніки тощо. У такому вигляді ця політика легалізована та легітимізована у законах України: “Про Національну програму інформатизації” [2], “Про Концепцію Національної програми інформатизації” [1], “Про інформацію” [3] тощо.

В Конституції України (ст. 17) чітко закріплено, що захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу [4].

Сучасне суспільство усе більше здобуває риси інформаційного суспільства, і як результат зростаюча роль інформації в суспільному житті обумовлює необхідність зосередження уваги на проблемах забезпечення інформаційної безпеки.

На теперішній час рівень інформаційної безпеки не повною мірою відповідає потребам суспільства й держави. Насамперед, це проявляється в тому, що в країні на низькому нормативно-правовому рівні врегульовані відносини в галузі масової інформації, слабкими темпами йде формування єдиного інформаційного простору. Слід погодитися, що головні учасники інформаційного процесу — кінцеві споживачі інформації не повною мірою готові стати частиною повноцінного інформаційного

суспільства, до якого впевнено рухаються всі високорозвинені країни. У зв'язку з цим головна увага повинна зосереджувати ся не стільки на технічному забезпеченні інформаційної безпеки, скільки на проведенні психологічної, правової та теоретичної підготовки населення.

У сфері масової свідомості загрози національній безпеці позначаються як “девальвація духовних цінностей, пропаганда зразків масової культури, заснованих на культі насильства, на культурних і моральних цінностях, що суперечать цінностям, прийнятим в українському суспільстві”, терпимість до антигромадської поведінки, “протиправне застосування спеціальних засобів впливу на індивідуальну, групову та суспільну свідомість”, маніпулювання інформацією (дезінформація, приховування або перекичування інформації, нав'язування помилкової інформації).

Вирішення проблеми інформаційної безпеки, як правило, починається з виявлення суб'єктів інформаційних відносин і інтересів цих суб'єктів, пов'язаних з використанням інформаційних систем. Це обумовлено тим, що для різних категорій суб'єктів характер розв'язуваних завдань може істотно розрізнятися. Наприклад, завдання розв'язувані адміністратором локальної мережі по забезпеченню інформаційної безпеки, у значній мірі відрізняються від завдань, розв'язуваних користувачем на домашньому комп'ютері, не зв'язаному мережею.

Таким чином, можна зробити висновок, що завдання по забезпеченню інформаційної безпеки для різних категорій суб'єктів можуть істотно розрізнятися, а інформаційна безпека не зводиться винятково до захисту від несанкціонованого доступу до інформації — це принципово більше широке поняття.

При аналізі проблематики, пов'язаної з інформаційною безпекою, необхідно враховувати специфіку даного аспекту безпеки, який полягає в тім, що інформаційна безпека є складовою частиною інформаційних технологій — галузі, що розвивається безпрецедентно високими темпами. В галузі інформаційної безпеки важливі не стільки окремі рішення (закони, навчальні курси, програмно-технічні вироби), скільки механізми генерації нових рішень, що дозволяють, як мінімум, адекватно реагувати на погрози інформаційної безпеки або передбачати нові погрози та вміти їм протистояти.

Особливе місце в наукових дослідженнях, які активізуються з кожним роком, займає інформаційна безпека. Останнім часом інформаційна безпека та її окремі аспекти стали предметом численних робіт російських та українських дослідників. Однак проблема усвідомлення цього явища залишається відкритою, що є логічним і необхідним, зважаючи на надвисокі темпи розвитку суспільних відносин в інформаційній сфері. Даний факт пояснюється, в першу чергу, розширенням можливостей інформаційного впливу на суспільні відносини, що спричиняє виникнення нових загроз суспільній безпеці та зумовлює необхідність оновлення і вдосконалення системи її забезпечення. Крім того, саме поняття інформаційної безпеки потребує постійного переосмислення, викликаного швидкими сутнісними змінами феномену інформації та домінуючими тенденціями розвитку світового суспільства, яке все більше отримує “інформаційний” вимір.

Масштабність сучасних перетворень інформаційної сфери є причиною виникнення низки практичних і теоретичних проблем, що особливо актуалізують необхідність уточнення поняття інформаційної безпеки та надання йому більш широкого й системного характеру.

Література

1. *Про Концепцію* Національної програми інформатизації: Закон України від 4 лютого 1998 р. // Юрид. вісник України. — 1998. — № 18. — С. 8–16.
2. *Про Національну* програму інформатизації: Закон України від 4 лютого 1998 р. // Юрид. вісник України. — 1998. — № 18. — С. 2–8.
3. *Про інформацію*: Закон України від 2 жовтня 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 48. — Ст. 650.
4. *Конституція* України // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.